

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1034/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. Кривичног законика у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 309/21 од 28.03.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 183/22 од 11.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Милутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 309/21 од 28.03.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 183/22 од 11.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 309/21 од 28.03.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. Кривичног законика у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 86. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 4 (четири) месеца.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 50.399,00 динара и паушални износ од 5.000,00 динара, у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 183/22 од 11.07.2022. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је првостепена пресуда, у погледу одлуке о кривичној санкцији па је окривљеном АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. Кривичног законика у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) месеца, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Милутиновић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан и преиначи првостепену пресуду и окривљеног АА ослободи од оптужбе или да обе нижестепене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је ОЈТ у Сомбору предложио да се изведе саобраћајно техничко вештачење на околност где се налази крај бицикличке стазе, да ли постоји саобраћајни знак да је ту забрањено кретање и о каквој се површини ради где се одиграо догађај, а да би се утврдило да ли се ради о квалификацији кривичног дела из области саобраћаја или квалификацији која је наведена у оптужном акту, а то је било кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, који предлог је првостепени суд прихватио. По мишљењу браниоца ради се о правном питању које је регулисано Законом који регулише путеве и саобраћај, а не о питању које треба да буде предмет вештачења. Дакле, својим наводима бранилац износи став да је вештачење, супротно одредби члана 113. став 2. ЗКП, предложено ради утврђивања правне квалификације кривичног дела, тим пре што је суд ван граница предлога одредио да се вештак изјасни и о временско просторној анализи саобраћајне незгоде на тај начин допуњујући предлог ОЈТ, због чега је налаз и мишљење вештака – незаконит доказ на коме се према одредбама ЗКП побјијане пресуде не могу заснивати, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд ове наводе оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је саобраћајно техничко вештачење путем вештака Иштвана Бодоло, извршено на основу наредбе Основног суда у Сомбору К 309/21 од 10.12.2021. године, којом је одређен предмет вештачења – утврђивање просторно временске анализе предметне саобраћајне незгоде, уз посебан захтев да вештачење одговори на питања - где се налази крај бициклическе стазе, да ли постоји саобраћајни знак да је ту забрањено кретање и која је природа површине где се одиграо догађај. По наведеној наредби је поступљено, суду је достављен налаз и мишљење вештака Иштвана Бодоло у ком је именовани вештак дао одговоре на тражена питања и своје мишљење о узрочно последичној вези понашања окривљеног у односу на наступелу последицу у догађају који је предмет извршења кривичног дела.

По оцени Врховног касационог суда, саобраћајно техничко вештачење предметне саобраћајне незгоде обављено је на основу наредбе суда, од стране институције односно вештака који је овлашћен за давање налаза и мишљења и истим је у потпуности поступљено у складу са наредбом суда, без упуштања у правна питања односно давања правне оцене радњама окривљеног.

Самим тим, овако спроведено вештачење, представља доказ који се заснива на Законнику о кривичном поступку, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП обзиром да се истима оспорава чињенично утврђење суда у погледу кривице окривљеног, и то наводима којима бранилац, полемисањем са налазом и мишљењем вештака, оспорава закључак суда о свести окривљеног у погледу могућности наступања последице, као и у оцену навода којима се указује да другостепени суд није узео у обзир жалбене наводе који се тичу питања кривице окривљеног, а који представљају повреду члана 460. ЗКП, обзиром да исто не представља разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић